

Kāpēc man ir svaīgas olimpiskās vērtības?

Aizvērt acis un iztēloties.. “Ieņemt vietas, uzmanību, marš!” Svilpes signāls atbalsojas visā apkārtnē, un tas vēsta – ir pienācis laiks startēt.

Interesanti, kādas sajūtas pārņem tādos brīžos? Sportistam ir jūtamas bailes, neziņa, satraukums, apjukums. Savukārt Olimpīetīm tas ir kā grūdiens, kā pavēle sajūst degsmi tiekties uz priekšu. Acīs tam sāk dejojot dzirkstelītes, asinis dzīslās kļūst karstākas, un dūres sažņaudzas spēcīgāk. Ķermeni, liekas, paralizē varenums jeb olimpiskums!

Varenums un Olimpiskums – sinonīmi? Jā, noteikti! To varētu definēt kā plašumu, spēku. Viegli izprotamas, taču vārdos grūti skaidrojamas ir Olimpiskās Vērtības. Ja man palūgtu tās personificēt, tad tās būtu tik plašas kā zvaigžņotās debess bezgalība, tik skaidras kā atspulgs spogulī un tāpat kā neiespējami sataustāmas, bet ievērojami sajūtāmas kā laiks.

Katram cilvēkam ir savas prioritātes, ko nosaukt par Olimpisko Vērtību, un katram cilvēkam tās ir tikpat zīmīgas, kā mūsu planētas četras stihijas – Zeme, Ūdens, Uguns un Gaiss. Olimpiskās Vērtības es nosauktu par garīgās pasaules stihijām, par Cilvēka stihijām, tādiem elementiem, uz kuriem balstās cilvēces eksistence.

Kā dažus piemērus no tiem varu minēt Mīlestību, Saprātību, Neatmaidību. Pasaulē būtu miers, par konfliktiem un kariem neviens nebūtu dzirdējis, jo Mīlestības cilvēkiem pat domas tādas nevarētu dzimt. Pasaulē būtu miers, konfliktus un karus neviens nebūtu piedzīvojis, jo Saprātības cilvēki to vienkārši nepieteiktu. Bet, ja nu tomēr sanāktu sajūst kara piegaršu, tad Neatmaidības cilvēki kopā ar Mīlestības un Saprātības cilvēkiem būtu to ātri izbeiguši, būdami vienoti, neatmaidīgi, ticīgi un drosmīgi cīnītāji. Jo noteikums – labestība uzvar ļaunumu – vienmēr bija, ir un būs spēkā, grozi kā gribi! Lūk, kur slēpjas tas Varenums! Un mūsu pašu spēkiem tas ir uzturams un labojams, galvenais – no sirds un kopā, jo “mazs cīnītis gāž lielu vezumu”.

Aizvērt acis un iztēloties...

“Ieņemt vietas, uzmanību, marš!” Atskan tik tuvs un pazīstams signāls, iztēlē tas pārvēršas par fanfarām, un kļūst skaidrs, ir pienācis laiks startēt. Un kļūst skaidrs, tas ir sākums kaut kam jaunam. Iespējams, kaut kam varenam, kaut kam tik olimpiskam..

Vai tu man pievienosies? Dod roku!

Lāsma Jurkāne,
Riebiņu vidusskolas 10.kl.

Preiļu novads